

Arrest

nr. 75 059 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 november 2011 met referentienummer 11813.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 31 augustus 2010 het Rijk binnen en diende op 1 september 2010 een asielaanvraag in. Op 20 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Gazipur (Bangladesh). U zou sinds 1995 sympathie hebben voor de Bangladesh Nationalist Party ("BNP"). In 1996 werd u lid van de "BNP". U zou van 1996 tot 2001 secretaris van de jeugdafdeling van de "BNP" zijn geweest. Op 20 juli 2000 zou de 'Awami-League' een valse moordzaak tegen u ingediend hebben. U zou vals beschuldigd zijn van moord omdat u beroemd werd omdat u het culturele programma van de "BNP" uitvoerde. U zou meermaals naar India zijn gereisd. U zou wel altijd naar Bangladesh zijn teruggekeerd. In Bangladesh zou u op verschillende plaatsen verbleven hebben. U zou Bangladesh verlaten hebben begin juni 2006. U zou via India en Pakistan naar Griekenland gereisd zijn. U zou drie en een half jaar in Griekenland verbleven hebben. U zou Griekenland verlaten hebben op 23 of 24 augustus 2010. Over land zou u met een vrachtwagen naar België gereisd zijn. U diende in België op 1 september 2010 een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een uittreksel van uw geboorteakte, een nationaliteitscertificaat, een partijbrief, schooldiploma, diploma's uitgereikt door Griekenland, een brief van uw advocaat, juridische documenten en een envelop.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u verklaarde dat u regelmatig naar India reisde en daar verbleef in periodes voor en na uw rechtzaak dd. juli 2000 omdat het te riskant was voor u om in Bangladesh te leven (zie gehoorverslag CGVS p.4). Opmerkelijk is dat u steeds terugkeerde naar Bangladesh ondanks het beweerde feit dat er in juli 2000 een rechtzaak tegen u werd opgestart (zie gehoorverslag CGVS p.4 en p.16). U zou Bangladesh pas verlaten hebben begin juni 2006 (zie gehoorverslag CGVS p.16). Er dient dan ook te worden gesteld dat uw voortdurende terugkeer naar uw land van herkomst (Bangladesh) de ernst van de door u verklaarde vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade ernstig ondermijnt. Verder zijn uw verklaringen tijdens het gehoor bij het CGVS tegenstrijdig aan de verklaringen die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op dd. 30 september 2010 (overnameverzoek) en dd.10 februari 2011 (verklaring en vragenlijst). **Ten eerste** stelde u bij het interview bij de DVZ dd. 30 september 2010 dat u van Griekenland naar Bangladesh zou teruggekeerd zijn in 2008 (zie overnameverzoek DVZ confrontatie en punt 28). Tijdens uw tweede interview dd. 10 februari 2011 bij de DVZ verklaarde u echter niet teruggekeerd te zijn naar Bangladesh (zie verklaring DVZ, punt 35). Tijdens het gehoor bij het CGVS gaf u aan dat u niet bent teruggekeerd naar Bangladesh in 2008 (zie gehoorverslag CGVS p.3). **Ten tweede** stelde u tijdens het gehoor bij het CGVS dat u Bangladesh verliet begin juni 2006 (zie gehoorverslag CGVS p.16). Echter uit uw verklaring bij DVZ dd. 10 februari 2011 blijkt dat u Bangladesh al zou verlaten hebben in 2005 (zie verklaring DVZ punt 35). Na confrontatie door het CGVS gaf u aan dat u tussen 2005 en 2006 in Bangladesh was en dat u het zich niet meer kan herinneren (zie gehoorverslag CGVS p.16), hetgeen geen afdoende verklaring is daar u eerst expliciet aangaf dat u begin juni 2006 Bangladesh verliet. **Ten derde** gaf u op de vragenlijst opgesteld door het CGVS en afgenomen bij de DVZ aan dat u in 1996 gearresteerd werd (zie vragenlijst DVZ dd.10 februari 2011). Tijdens het gehoor op het CGVS zei u dat u twee maal werd gearresteerd in 1995 (zie gehoorverslag CGVS p.9). Na confrontatie zei u dat u het niet meer weet en dat het eind 1995 of begin 1996 kan geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS p.9). Dit is opnieuw geen afdoende verklaring, immers staat het u vrij om te zeggen dat u het niet meer weet. Echter hebt u zelf eerst een jaartal opgegeven zodat u minstens de indruk geeft het wel te weten. Deze vaststellingen ondermijnen danig de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Voorts kan er maar weinig geloof worden gehecht aan uw bewering dat u een actief lid was van de "BNP". Zo stelde u foutief dat BNP staat voor 'Bangladesh National Party' (zie gehoorverslag CGVS p.6). De afkorting staat echter voor 'Bangladesh Nationalist Party'. U bleef ook vaag over de concrete standpunten van de "BNP". Arme mensen helpen en waterwegen maken zijn standpunten die iedere partij kan aanbrengen (zie gehoorverslag CGVS p.7). Toen u herhaaldelijk werd gevraagd naar uw concrete activiteiten als secretaris bleef u heel vaag en algemeen. U zou mensen proberen te helpen en u organiseerde het culturele programma (zie gehoorverslag CGVS p.6 en p.7). U kon over dit programma enkel vertellen dat het ging over lokale cultuur, dat u zong, danste en muziek speelde (zie gehoorverslag CGVS p.7). Aangezien u dankzij dit programma beroemd werd (zie gehoorverslag CGVS p.9), mag men van u verwachten dat u meer details over het culturele programma kan geven. Bovenstaande vaststelling ondermijnt volledig uw bewering wegens politieke redenen aangeklaagd te worden in een valse moordzaak (zie gehoorverslag CGVS p.9). U legde juridische documenten neer aangaande uw rechtzaak. Daarbij dient opgemerkt te

worden dat dit gecertificeerde kopieën betreffen, opgesteld in het Engels (zie document 6, groene map). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt duidelijk dat juridische documenten in het Bengaals opgesteld worden (zie document 1, blauwe map). De documenten kunnen in het Engels worden opgesteld, maar mits vermelding van vertaling en dan zal de vertaling ook niet op foliopapier gedrukt zijn. Uw juridische documenten vermelden nergens dat het een vertaling betreft en zijn gedrukt op foliopapier (zie document 6, groene map). Er kan dus geen geloof worden gehecht aan deze documenten. Bovendien moeten documenten gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat niet het geval is. Zo kon u niet aangeven wanneer de rechtbank voor het eerst samenkwam, noch wist u de naam van officer in charge en de investigatie officer (zie gehoorverslag CGVS p.11). U wist dat u werd aangeklaagd onder artikel 302 maar u kon niet zeggen wat dit artikel inhoudt (zie gehoorverslag CGVS p.11). U wist ook niet welke documenten in uw zaak werden uitgevaardigd (zie gehoorverslag CGVS p.10). Nochtans zou u deze documenten in Bangladesh gezien hebben (zie gehoorverslag CGVS p.11). Er zou een arrestatiebevel zijn, maar u weet niet wanneer dit is opgesteld of hoeveel arrestatiebevelen er werden opgesteld (zie gehoorverslag CGVS p.11). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan het beweerde feit dat er een rechtzaak loopt tegen u in Bangladesh. Voorts werd opgemerkt tijdens het gehoor bij het CGVS dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over het hoe en het wanneer u zich hebt geïnformeerd over uw zaak. Zo stelde u eerst dat u uw zaak las in Bangladesh en Griekenland (zie gehoorverslag CGVS p.11). Echter zei u dat u geen documenten bij u had toen u Bangladesh verliet en dat u de documenten pas ontving in België (zie gehoorverslag CGVS p.12 en p.13). Toen u geconfronteerd werd met de vraag hoe uw documenten dan las in Griekenland antwoordde u dat u ze niet las maar dat u belde met uw advocaat (zie gehoorverslag CGVS p.12). U zou de laatste keer contact gehad hebben met uw advocaat toen u in Griekenland verbleef (zie gehoorverslag CGVS p.14). Echter legde u een brief van uw advocaat voor, gedateerd op 14 oktober 2010 waarin hij u informeert over uw zaak (zie document 5, groene map). Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging. Daar het toekennen van elk soort statuut gebaseerd dient te zijn op geloofwaardige verklaringen, komt u ook niet in aanmerking voor het subsidiaire beschermingsstatuut. Er dient opgemerkt te worden dat u niet in het bezit bent van enig identiteits- en/ of reisdocument met foto, waardoor uw identiteit en/ of reisweg niet kunnen worden nagegaan. U legde een uittreksel van uw geboorteakte en nationaliteitscertificaat neer maar deze zijn documenten zonder foto (zie document 1 en 2, groene map). Er kan dan ook niet nagegaan worden of deze documenten werkelijk aan u toebehoren. De overige door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw schooldiploma, envelop en diploma's van Griekenland voegen niets wezenlijks toe aan uw asielaanvraag.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus, waar verzoeker vraagt “*de bestreden beslissing te vernietigen*”, benadrukt de Raad dat hij niet louter optreedt als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept de “*schending van de materiële motiveringsplicht cfr. artn. 2-3 wet van 29 juli 1991 inzake motivering*” in.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat

de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag op zijn politiek activisme voor de BNP, hij was met name secretaris van de jeugdafdeling van de BNP van 1996 tot 2001, waardoor hij geïdoleerd werd door leden van de Awami-League, en zelfs vals beschuldigd van moord.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legde enkel een geboorteakte en nationaliteitscertificaat neer, maar geen originele identiteitsstukken met foto ter adstructie van zijn identiteit. Dit klemt temeer nu verzoekers verklaringen dienaangaande evenmin kunnen overtuigen nu hij beweert inzake identiteitskaarten "*hebben we niet in Bangladesh, na ik land verliet wel*", en verzoeker geen paspoort behoefde en jarenlang probleemloos internationaal kon reizen zonder documenten "*Over land van het ene naar het andere land*" (gehoorverslag CGVS, p.13). Verzoeker gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen in het kader van een algemene politiek van versterkte controles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover verzoeker verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten, wat geenszins het geval is. Verzoeker is incoherent over zijn verschillende reizen en opeenvolgende verblijfplaatsen in de jaren alvorens zijn aankomst in België en is zelfs niet eenduidig over het tijdstip wanneer hij Bangladesh voor het laatst heeft verlaten. Degelijke vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van zijn bewering zich niet genoegzaam te kunnen legitimeren.

3.4. Verzoeker blijft in gebreke de kern van zijn asielaanvraag aan te tonen. Zijn beweerd politiek engagement voor de BNP blijft een louter bewering nu hij geheel onbekend was met de politieke standpunten van zijn partij, de correcte volledige benaming van zijn partij niet kende en zelfs zijn eigen activiteiten voor de partij niet kon toelichten. Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat verzoeker ooit politieke interesse vertoonde, laat staan politiek actief was. Zijn vervolging omwille van activiteiten die hijzelf niet kan beschrijven is dan ook geheel ongerijmd. Daarbij zijn verzoekers verklaringen inzake zijn beweerd gerechtelijke vervolging evenmin nuttig, kan hij de elementaire elementen van het proces niet toelichten, wanneer de zaak voor het eerst behandeld werd, noch wie er tussenkwam in zijn zaak, noch welke documenten er werden uitgevaardigd, of enig ander gegeven waaruit zijn bekendheid met het proces kan blijken en legde verzoeker ook over zijn beweerd arrestaties in 1995 – 1996 tegenstrijdige verklaringen af. Aangezien verzoeker aldus zelf niet weet waarom hij dient te vluchten of desgevallend nog steeds problemen zou hebben in Bangladesh, kan bezwaarlijk worden gesteld dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is.

3.4.1. Op elke kandidaat-vluchteling rust immers de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielaanvraag zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier

weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Verzoeker betwist daarbij niet dat hij vage en uiteenlopende verklaringen heeft afgelegd doch argumenteert dat hij heeft *“getwijfeld”* aan *“exacte tijdstippen van zijn vertrek en zijn arrestatie”* doch dit was *“louter door vergetelheid”* en door *“al zijn emoties de jaren voorheen”*. Bovendien wist verzoeker *“zich door de angst voor terugkeer niet steeds een houding te geven bij het toelichten van zijn wedervaren; hij beweert misverstaan te zijn en onder druk van de verhoren zich uitermate onzeker gevoeld te hebben”*.

Het argument dat verzoeker zenuwachtig was of angstig is, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Verzoeker gaat er bovendien aan voorbij dat emotionele gebeurtenissen en *“zeer stresserende omstandigheden”* in het geheugen gegrift zouden zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Zij vormen immers een manifeste afwijking op de alledaagsheid en zijn van determinerende invloed geweest op verzoekers verdere leven. Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk worden bijgetreden waar hij meent dat de talrijke vaagheden in het asielrelaas kunnen worden verklaard doordat *“niet iedereen heeft een feilloos, digitaal geheugen”*. Aldus weet verzoeker geen enkel van de verschillende elementen die de kern van zijn asielrelaas uitmaken, aannemelijk te maken en komt zijn asielrelaas over de hele lijn verzonnen voor.

Dit klemt te meer nu verzoeker erkent dat hij ook bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd *“louter uit angst te worden teruggestuurd naar Griekenland waar hij een ware nachtmerrie had beleefd; dit was pure overlevingsstrategie van een in het nauw gedreven vluchteling”*. Aldus kan verzoeker bezwaarlijk menen dat hij zijn eigen relaas niet coherent kan toelichten maar wel in staat is op systematische wijze de Belgische asielinstanties te misleiden. Dergelijke houding, zelfs indien deze door angst is ingegeven, staat haaks op verzoekers medewerkingsplicht en haalt de algehele geloofwaardigheid op fundamentele wijze onderuit. Verzoeker koos er zelf voor bedrieglijke verklaringen af te leggen en heeft van in de beginfase van zijn asielaanvraag de herhaalde raadgevingen van de asielinstanties dat hij ertoe gehouden was de waarheid te vertellen, en dat valse en onjuiste verklaringen tot gevolg konden hebben dat zijn asielaanvraag zou worden afgewezen (zie vragenlijst), naast zich neergelegd.

3.5. Hoe dan ook verzoeker toont de actuele relevantie niet aan van een rechtszaak die twaalf jaar geleden werd opgestart en zes jaar nadat hij Bangladesh verliet. Daargelaten de (on)geloofwaardigheid van deze voorgehouden gerechtelijke vervolging dient hoe dan ook te worden vastgesteld dat verzoeker niettemin hij gevisieerd zou zijn, nog regelmatig heen en weer kon reizen tussen India en Bangladesh. Verzoeker kan geenszins overtuigen waar hij argumenteert dat *“hij eerst als verantwoordelijk iemand nog getracht heeft aan de vervolging te ontkomen, maar eens duidelijk werd dat zulks niet langer vol te houden was, precies besloot te vluchten naar het Westen”* en dit *“ondermijnt zijn vrees dus niet, maar is essentieel deel van zijn vluchtrelaas”*. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker enerzijds verklaarde dat *“als het riskant werd in Bangladesh dan ging ik naar India en dan bleef ik in India en dan ging ik terug naar Bangladesh”* (gehoorverslag CGVS, p.4) doch anderzijds dat hij tot 2006 probleemloos heen en weer kon reizen tussen India en Bangladesh omdat *“Op dat moment voelde ik me veilig want partij was aan de macht, dus konden ze politie controleren”* (gehoorverslag CGVS, p.14). Verzoekers verklaringen zijn derhalve ook op dit punt tegenstrijdig en ongeloofwaardig.

3.6. De neergelegde documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas evenmin herstellen. Neergelegde documenten dienen, om enige bewijswaarde te hebben immers te worden ondersteund door overtuigende verklaringen en een geloofwaardig asielrelaas, wat in casu niet het geval is. Daarbij vertonen de juridische documenten formele onjuistheden. Verzoeker legde immers gecertificeerde fotokopieën neer die zijn opgesteld in het Engels terwijl blijkt uit algemene informatie toegevoegd aan het dossier, en die niet wordt weerlegd, dat in Bangladesh de gerechtsdocumenten in het Bengaals worden opgesteld, en vertalingen ook aan vormelijke voorwaarden dienen te beantwoorden die, zoals de bestreden beslissing terecht stelt, niet zijn vervuld. Partijgetuigenissen hebben geen officieel karakter zodat hun bewijswaarde slechts relatief is en zijn aldus niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Dit geldt tevens voor de brief/getuigenis van zijn advocaat, die bezwaarlijk als een objectief bewijs kan worden beschouwd. De diploma's zijn irrelevant om de vervolging aan te tonen.

3.7. Verzoeker beperkt zich verder in het verzoekschrift tot het louter herhalen en bevestigen van het asielrelaas. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier, op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing en dan ook onverminderd overeind blijven.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Bangladesh een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

6. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK